

ע"פ 634/19 - שמעיה יהושע גבאי נגד מדינת ישראל, משפחת המנוחה

בבית המשפט העליון

ע"פ 634/19 - א'

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: שמעיה יהושע גבאי

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. משפחת המנוחה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת מיום 17.12.2018 בת"פ 38639-02-15
שניתן על ידי כבוד השופט ג' אזולאי

בשם המבקש: עו"ד אורן שפקמן

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצוע של גזר הדין שניתן בעניינו של המבקש בבית המשפט המחוזי בנצרת (ת"פ 38639-02-15, השופט ג' אזולאי) עד להכרעה בערעור עליו.

2. ביום 24.5.2018 הרשיע בית המשפט המחוזי את המבקש בגין מעורבותו בתאונה שבה מתה אחת מנוסעות הרכב אשר בו

נהג (להלן: המנוחה) ונפצעו שאר נוסעי הרכב. המבקש הורשע בעבירות הבאות: גרימת מוות ברשלנות לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), נהיגה בקלות ראש שגרמה לנזק לאדם ולרכוש לפי סעיפים 62(2), 38(2) ו-38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], וכן נהיגה במהירות בלתי סבירה ואי האטה לפי תקנות 51 ו-52(3) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

3. ביום 17.12.2018 גזר בית המשפט המחוזי את דינו של המבקש. בית המשפט המחוזי הטיל על המבקש מאסר בפועל בן 15 חודשים, מאסר על תנאי בן 10 חודשים, כשהתנאי הוא שלא יעבור במשך שלוש שנים עבירה של גרימת מוות או עבירה של נהיגה בזמן פסילה, וקנס בסך 6,000 שקלים או 90 ימי מאסר תמורתו. כמו כן, הוא חייב אותו בתשלום פיצוי למשפחת המנוחה בסך של 20,000 שקלים. בית המשפט המחוזי עיכב את תחילת ריצוי עונש המאסר בפועל עד ליום 31.1.2019.

4. ביום 27.1.2019 הגיש המבקש ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין גם יחד, ובצדו את הבקשה דן המכוונת לעיכוב ביצועם של עונש המאסר בפועל והפיצוי הכספי שנפסק לחובתו. בבקשה הודגשו תקופת המעצר הקצרה יחסית שהושתה על המבקש והעובדה שהוא נעדר עבר פלילי. באשר לעיכובו של רכיב הפיצוי, טוען המבקש כי סיכויי ערעורו גבוהים, ועל כן נוטה מאזן הנוחות לטובתו.

5. בהתאם להחלטתי מיום 27.1.2019, הגישה המדינה את תגובתה ביום 28.1.2019. המדינה הבהירה כי היא אינה מתנגדת לעיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש. עם זאת, המדינה הביעה התנגדותה לעיכוב חיובו של המבקש בפיצוי למשפחת המנוחה, ואף מסרה את התנגדותה של משפחת המנוחה לכך. המדינה הוסיפה כי לשיטתה סיכויי הערעור שהגיש המבקש אינם גבוהים וכי הוא אף לא הראה שמאזן הנוחות נוטה לטובתו.

6. נוכח הסכמת המדינה, ובהתחשב במשכה של תקופת המאסר שנקבעה, אני מורה על עיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש עד להכרעה בערעורו.

7. עם זאת, אין בידי להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע ככל שהיא נוגעת לרכיב הפיצוי שהוטל על המבקש לשלם למשפחת המנוחה. אקדים ואציין כי יש בידי להחליט בכך מבלי לקיים דיון במעמד הצדדים, מאחר שעלאף היותו חלק מגזרהדין במשפט הפלילי, חיובו של נאשם בתשלום פיצויים הוא בעל מאפיינים אזרחיים (ראו: ע"פ 3190/13 פינסנ' מדינת ישראל, פסקה 10 (4.6.2013) (להלן: עניין פינסנ); ע"פ 1630/15 אבוגיליון' מדינת ישראל, פסקה 2 (19.4.2015)).

8. לגופם של דברים, כלל ידוע הוא שהגשת ערעור, כשלעצמה, אינה משהה את החובה לשלם פיצויים. לשם עיכוב ביצועו של רכיב פיצוי כספי, על המבקש להראות כי אם יזכה בערעורו לא יוכל לגבות את כספו בחזרה (עניין פינסנ, פסקה 11) או כי מתקיימות בעניינו נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (ע"פ 7957/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (23.9.2008); ע"פ 2068/16 פלוני' מדינת ישראל (31.5.2016)). בעניינינו, אף מבלי להידרש לסיכויי הערעור, המבקש לא תמך את בקשתו בתשתית עובדתית להוכחת הקושי בגביית כספו חזרה ממשפחת המנוחה אם יתקבל ערעורו או להוכחתן של נסיבות מיוחדות אחרות המצדיקות היענות לבקשתו לעיכוב ביצוע. לא למותר לציין כי סכום הפיצויים שנפסק אף אינו עומד על הצד הגבוה בהתחשב בכך שמדובר בעבירת המתה, וזאת בלשון המעטה.

9. סוף דבר: הריני מורה על עיכוב ביצוע רכיב עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש עד להכרעה בערעורו. הבקשה לעיכוב ביצוע של רכיב הפיצוי בגזר הדין נדחית. ממילא, מבוטל הדיון שנקבע בבקשה ליום 30.1.2019.

ניתנה היום, כ"ב שבט ה'תשע"ט (28.1.2019).

ש ו פ ט ת